

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/137/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010146
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1623010146.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Michala Kačániho, PhD. a JUDr. Erika Tomusa, v trestnej veci obžalovaného H. W., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. d/ Tr. zák. účinného do 30.04.2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 23.05.2024 sp. zn. 7T/18/2023, na verejnom zasadnutí konanom 12. júna 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný H. W., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom Y., D. XXXX/XX, na slobode,

oslobodzuje

podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 20.03.2023 pod číslom 1Pv 103/22/1106-7, pre skutok právne posúdený ako pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. d/ Tr. zák. účinného do 30.04.2022, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času približne do 19.30 h dňa 24.03.2022 prechovával neoprávnene bez povolenia u seba plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce biely kryštalický materiál s hmotnosťou 1.837 mg s priemernou koncentráciou 73,4 % hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 1.348 mg absolútneho metamfetamínu, čo podľa hmotnostného kritéria predstavuje minimálne 18 obvykle jednorazových dávok drogy, a to až do 24.03.2022 približne do 19.30 h, kedy tieto drogy podľa § 89a odsek 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal príslušníkovi PZ v priestoroch Obvodného oddelenia PZ Stupava, na adrese Park 14, Stupava, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných latkách, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky z 23.05.2024 sp. zn. 7T/18/2023 bol obžalovaný H. W. uznaný za vinného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného do 30.04.2022, pričom uvedenej trestnej činnosti sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času približne do 19.30 h dňa 24.03.2022 prechovával neoprávnene bez povolenia

u seba plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce biely kryštalický materiál s hmotnosťou 1.837 mg s priemernou koncentráciou 73,4 % hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 1.348 mg absolútneho metamfetamínu, čo podľa hmotnostného kritéria predstavuje minimálne 18 obvykle jednorazových dávok drogy, a to až do 24.03.2022 približne do 19.30 h, kedy tieto drogy podľa § 89a odsek 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal príslušníkovi PZ v priestoroch Obvodného oddelenia PZ Stupava, na adrese Park 14, Stupava, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s poukazom § 38 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Tr. zák. s poukazom na § 61 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti riadiť vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Tr. zák. súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 20.06.2022 sp. zn. OT/61/2022, právoplatný 20.06.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolania obžalovaný H.. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Obžalovaný H. W. prostredníctvom svojho obhajcu podané odvolanie odôvodnil osobitným písomným podaním (ktoré bolo doručené na Okresný súd Malacky dňa 23.07.2024), v ktorom uviedol nasledovné:

„Hlavnou námietkou obhajoby bolo to, či došlo zo strany polície k oprávnenému zaisteniu drogy u obžalovaného, teda zákonným spôsobom. Obhajca v záverečnej reči poukázal na nezákonný postup polície pri zaistení vecnej stopy (plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál - metamfetamín), lebo cestná kontrola zo strany policajnej hliadky OO PZ Stupava nebola náhodná, ale vykonaná práve za účelom zaistenia omamných a psychotropných látok, lebo z osobnej znalosti poznali osobu obžalovaného ako aj jeho motorové vozidlo. Z tohto dôvodu mala byť procesne správne vykonaná prehliadka iných priestorov, konkrétne motorového vozidla Audi A4, EČ: J., pričom policajti aj fyzicky prehliadku uvedeného vozidla aj vykonali bez kladného výsledku. Ďalšou námietkou obhajoby bol nezákonný postup polície, ktorý spočíval v samotnom predvedení obžalovaného na OO PZ Stupava z dôvodu objasňovania údajne spáchaného priestupku podľa § 47 ods. 1 písm. i) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nakoľko obžalovaný sa žiadneho priestupku nedopustil, čo bolo potvrdené aj rozhodnutím Okresného úradu v Malackách, Odbor všeobecnej správy, ktorý ani len túto vec neprejednal v správnom konaní, ale ju odložil podľa § 66 ods. 2 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Okrem toho hliadka polície nemala ani zákonný dôvod požadovať od obžalovaného preukázanie totožnosti, lebo ho osobne všetci policajti vykonávajúci služobný zákrok voči nemu dobre poznali z osobnej znalosti. Išlo teda o účelové predvedenie obžalovaného na OO PZ Stupava, kde bol donútený vydať drogu, ktorú mal u seba uschovanú. Zastávame preto názor, že bez nezákonného konania príslušníkov PZ SR by nebolo možné realizovať žiadne zaistovacie úkony. Vo vzťahu k nesprávnemu procesnému postupu pri samotnom zaistení bieleho kryštalického materiálu - metamfetamínu bolo zo strany obhajoby poukávané na zjavnú nezákonnosť, nakoľko za účelom zaistenia tejto látky nebola vykonaná osobná prehliadka u obžalovaného s predchádzajúcim súhlasom prokurátora. Takto získaný dôkaz nezákonným spôsobom prenáša svoju nezákonnosť aj na ďalšie zadovážené dôkazy, ktoré vychádzajú z jeho obsahu. Nemožno ani súhlasiť s právnou úvahou súdu prvého stupňa, ktorý je toho názoru, že pokiaľ obžalovaný podpísal zápisnicu o vydaní veci tak dobrovoľne vydal plastové vrečka s obsahom bielej kryštalickej látky, najmä ak mal tieto vrečka schované v rozkroku. Obžalovaný vypovedal, že musel podpísať túto zápisnicu pod nátlakom. Je zrejmé, že osoba predvedená na policajné oddelenie v prítomnosti štyroch policajtov podľahne nátlaku a podpíše, čo mu je predložené. Nemožno uveriť teórii, že pri vykonaní bezpečnostnej prehliadky podľa § 22 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o PZ SR mu náhodne vypadnú vrečka s obsahom drogy. K obhajobnej námietke

vo vzťahu k nesprávnej právnej kvalifikácii zisteného skutku, ktorý mal byť právne posúdený podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona účinného do 30.04.2022, súd prvého stupňa zaujal stanovisko, že množstvo obvykle jednorazovej dávky metamfetamínu je 1100 mg a s prihliadnutím na dovtedy ustálenú judikatúru ustálil, že zaistené množstvo psychotropnej látky 1.837 mg metamfetamínu predstavuje 18 obvyklých jednorazových dávok drogy. K tomuto by som si dovoľil len poukázať na novelu Trestného zákona č. 40/2024 Z. z. podľa, ktorej je množstvo obvykle jednorazovej dávky metamfetamínu 200 mg, čo predstavuje v predmetnej veci 9 obvyklých jednorazových dávok drogy. Teda nová právna úprava bude pre obžalovaného priaznivejšia. Súd svoje rozhodnutie vo vzťahu k ukladanému trestu odôvodnil tým, že zohľadnil ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Trestného a upravil trestnú sadzbu v rozmedzí od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov. Pri určovaní druhu a výšku trestu súd dospel k názoru, že pre nápravu obžalovaného nepostačuje uloženie prevýchovného trestu a musel tiež uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona, lebo uložený trest spáchaný v súbehu bol vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne. Obžalovaný je presvedčený, že súd prvého stupňa v jeho prípade mohol uložiť miernejší trest, a to aj pod dolnú hranicu danej trestnej sadzby. Na základe vyššie uvedených skutočností si preto dovoľujeme Krajskému súdu v Bratislave, ako súdu odvolaciemu, navrhnúť, aby podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 7T/ 18/2023-243, zrušil a vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu obžalovaného H. W. sa vyjadril aj prokurátor. (išlo o podanie doručené na okresný súd dňa 30.07.2024). V tomto vyjadrení prokurátor uviedol, že podkladom pre vydanie predmetného rozhodnutia, bolo riadne vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, pričom výrok o vine považuje za danej dôkaznej situácie za súladný so zákonom. Pokiaľ ide o výrok o treste, ten rovnako považuje za zákonný a spravodlivý. Má za to, že u obžalovaného nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu a to s poukazom na jeho osobu.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil iba obhajca a prokurátorka krajskej prokuratúry. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného H. W. v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por., nakoľko na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky. Obžalovaný svoju neúčast na verejnom zasadnutí riadnym a včasným spôsobom neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie verejného zasadnutia. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený dňa 04.06.2025, o čom svedčí pripojená doručka podpísaná obžalovaným. Iba obhajca oznámil krajskému súdu, že bol v telefonickom kontakte s obžalovaným, ktorý mu uviedol, že pre neodkladné pracovné povinnosti sa nemôže zúčastniť verejného zasadnutia. Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom pridŕžoval dôvodov podaného odvolania a navrhoval, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol spôsobom, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí. Alternatívne navrhol, aby krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku, vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Obhajca pripomenul, že medzičasom došlo k novele Trestného zákona, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že vzhľadom na prijatú novelu Trestného zákona, samotné rozhodnutie o podanom odvolaní obžalovaného ponecháva na úvahu súdu.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného H. W. je dôvodné. Pre úplnosť však treba dodať, že odvolací sa nestotožnil so všetkými namietanými dôvodmi podaného odvolania.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3, veta prvá Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

S poukazom na citované ustanovenia Trestného poriadku je nutné tiež zdôrazniť, že aj odvolací súd môže bez vykonania ďalších dôkazov zrušiť napadnutý rozsudok a sám za podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodnúť a prípadne aj oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, ak súd prvého stupňa správne a úplne zistil skutkový stav veci a odvolací súd svoj odlišný právny názor v otázke viny urobí len na základe podkladov iného právneho posúdenia správnych skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa.

V nadväznosti na uvedené treba vysloviť, že pred okresným súdom boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. za rešpektovania zásady, že s rovnakou starostlivosťou sa objasňovali okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčili v jeho prospech, pričom tieto dôkazy boli vykonané stranami v dostatočnom rozsahu tak, aby sa mohlo o podanej obžalobe rozhodnúť.

Súd prvého stupňa mal v prvom rade zamerať svoju pozornosť na okolnosti vykonania „bezpečnostnej prehliadky“ príslušníkov Policajného zboru voči obžalovanému H. W., výsledkom ktorej bolo odhalenie plastového vrečka s tlakovým uzáverom obsahujúce biely kryštalický materiál s hmotnosťou 1.837 mg s priemernou koncentráciou 73,4 % hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 1.348 mg absolútneho metamfetamínu. V tomto posudzovanom prípade išlo o dôkaz zásadného významu, ktorý mal obžalovaného priamo usvedčovať zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného do 30.04.2022.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť a vysloviť, že dôkaz, ktorý bol odhalený v rámci vykonanej prehliadky osoby obžalovaného v zmysle § 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, mal konajúci súd veľmi dôsledne a uvážlivo podrobiť previerke zákonnosti. K takémuto požadovanému prístupu zo strany okresného súdu však nedošlo. Nestačilo v odôvodnení napadnutého rozsudku iba poukázať na zápisnicu o vydaní veci zo dňa 24.03.2022, v ktorej bola obsiahnutá i poučovacia povinnosť ohľadom zákazu sebaobviňovania sa, prípadne poukázať aj na to, že túto zápisnicu obžalovaný vlastnoručne podpísal. Bolo potrebné v odôvodnení rozsudku sa predovšetkým vyrovnáť s výpoveďou svedka - policajta ppráp. K. T. z ktorej vyplynulo, že „obžalovaný H. W. na Obvodnom oddelení PZ v Stupave pred vykonaním bezpečnostnej prehliadky bol vyzvaný, aby vybral všetko, čo má vo vreckách, pričom následne mu vypadli z nohavíc plastové sáčky.“ Zároveň bolo nevyhnutné zaujať k takémuto spôsobu vykonania bezpečnostnej prehliadky jednoznačný postoj, t. j. či oprávnenie podľa § 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. bolo alebo nebolo vykonané v súlade so zákonom.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, policajt je oprávnený presvedčiť sa, či osoba, proti ktorej vykonáva služobný zákrok, nemá pri sebe zbraň (§ 14 ods. 3), a ak ju má, odňať ju.

Z citovaného zákonného ustanovenia možno vyvodiť, že prehliadku osoby v zmysle zákona o Policajnom zbore, môže policajt vykonať len ak vykonáva služobný zákrok, teda, ak vykonáva činnosť pri ktorej bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby (§ 9 ods. 3 zákona o Policajnom zbore) a jej cieľom (účelom) môže byť len bezpečnostná prehliadka osoby, proti ktorej policajt vykonáva služobný zákrok, zameraná na zaistenie zbrane, ktorá by mohla ohroziť život alebo zdravie policajta (tzv. bezpečnostný dôvod prehliadky).

Oprávnenie podľa 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore môže preto policajt využiť napríklad v prípadoch uvedených v ustanoveniach § 17 ods. 2, § 17 b ods. 1, § 18 ods. 3, § 19 ods. 1, § 23 ods. 2 a § 28 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, t. j. vždy v spojitosti s vykonávaním služobného zákroku. V žiadnom prípade tak policajt nemôže urobiť bez vykonávania služobného zákroku, teda len z dôvodu prevencie a už vôbec tak policajt nemôže urobiť za účelom pátrania po iných veciach (napríklad je neprípustné, ak policajt vykoná osobnú prehliadku osoby, ktorú zdôvodní a deklaruje ako využitie oprávnenia podľa 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, pričom pri prehliadke sa zameriava na hľadanie omamných alebo psychotropných látok).

Z hľadiska zákonnosti nesmie využitie oprávnenia podľa 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, sledovať iný záujem, než je vykonanie bezpečnostnej prehliadky zameranej na zistenie a prípadné zaistenie

zbrane, pričom takáto prehliadka musí byť vykonaná ohľaduplne a primeraným spôsobom, t. j. len hmatom a bez toho, aby napríklad došlo k vyzlečeniu osoby, prípadne k prehľadávaniu osobných vecí ako peňaženky a podobne (na takýto spôsob výkonu osobnej prehliadky je už potrebný postup podľa § 102 Tr. por.

V posudzovanom prípade však príslušníci Policajného zboru využitím oprávnenia podľa 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., sledovali celkom iný záujem, než bolo vykonanie bezpečnostnej prehliadky zameranej na zistenie zbrane, ale sa zamerali na hľadanie iných vecí, zrejme drog, keďže aj z výsluchu svedka - policajta ppráp. K. T. vyplynulo, že obžalovaný H. W. na Obvodnom oddelení PZ v Stupave pred vykonaním bezpečnostnej prehliadky bol vyzvaný, aby vybral všetko, čo má vo vreckách. Následne mu vypadli z nohavíc plastové sáčky. Takáto výzva policajta však odporovala skutočnému zmyslu a účelu bezpečnostnej prehliadky, keďže táto sa vykonáva kvôli tomu, aby nebol ohrozený nielen život a zdravie samotnej osoby, voči ktorej sa zákrok vykonáva, ale aj život a zdravie policajta a iných osôb, ktorí sú v okolí, v blízkosti, prípadne ktoré budú prichádzať do styku s touto osobou v ďalšom priebehu. Policajt bezpečnostnú prehliadku vykonáva predovšetkým hmatom a zároveň bez toho, aby vyzýval danú osobu k vyzlečeniu sa, prípadne ju vyzýval, aby sama vybrala všetky veci, čo má uložené vo vreckách ošatenia, či inde. Ostalo tiež nepochopiteľným, prečo policajti nepristúpili k bezpečnostnej prehliadke ešte v čase, keď sa obžalovaný nachádzal pri zastavenom vozidle a boli mu nasadené putá, keďže hrozilo, že môže ujsť, ale sa pristúpilo k tomu, že bol služobným vozidlom prevezený na obvodné oddelenie, kde už putá nemal a bol vyzvaný, aby vyložil všetko, čo má vo vreckách. Nesprávny postup príslušníkov Policajného zboru pri bezpečnostnej prehliadke nemohla konvalidovať ani skutočnosť, že obžalovaný následne dobrovoľne vydal objavené drogy.

S poukazom na uvedené možno vysloviť, že na takto získaný dôkaz, ktorý bol odhalený v rámci vykonanej prehliadky osoby obžalovaného podľa 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, nebolo možné prihliadnúť, t. j. hľadá sa na neho akoby neexistoval.

Všetky ostatné dôkazy (vrátane znaleckého dokazovania), ktoré boli vo veci vykonané, logicky iba nadväzujú na prvotný nezákonný dôkaz, keďže prechovávanie psychotropnej látky bolo odhalené postupom podľa § 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, pričom tak došlo k obchádzaniu ustanovenia § 102 Tr. por. Získanie dôkazu podľa zákona o Policajnom zbore nesmie odporovať alebo obchádzať ustanovenia Trestného poriadku o zabezpečovaní dôkazov, k čomu v tomto posudzovanom prípade došlo. Trestný poriadok je k zákonu o Policajnom zbore vo vzťahu špeciality, a keď existuje podozrenie zo spáchania trestného činu je nutné postupovať podľa Trestného poriadku, ktorý upravuje podrobne postup orgánov verejnej moci týkajúci sa zásahov do základných ľudských práv a slobôd fyzických a právnických osôb, vrátane takéhoto postupu pri zabezpečovaní dôkazov.

Prvostupňový súd pochybil, keď nepristúpil k dôslednému hodnoteniu spôsobu vykonania bezpečnostnej prehliadky osoby obžalovaného, realizovanej podľa § 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., čím si tak sám zúžil priestor, aby mohol dospieť k správnym právnym záverom. Okresný súd v každom prípade nemal prihliadnúť, že príslušníci Policajného zboru využitím oprávnenia podľa 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., sledovali celkom iný záujem, než bolo vykonanie bezpečnostnej prehliadky zameranej na zistenie zbrane, ale sa zamerali na hľadanie iných vecí. Týmto bol postup príslušníkov polície v rámci oprávnenia podľa 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, pri ktorom došlo aj k odhaleniu psychotropnej látky, nesúladný so zákonom, čo zároveň spôsobilo, že takto získaný dôkaz nebol zákonným dôkazom.

Za takejto dôkaznej situácie nebolo možné rozhodnúť odsudzujúcim rozsudkom, ale bolo potrebné obžalovaného H. W. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Dôkaz, ktorý bol získaný v rozpore so zákonom, prenáša svoju nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť aj na ďalší dôkaz, ktorý vychádza z obsahu nezákonne získaného dôkazu (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.06.2006 sp. zn. 4 Tz 9/2006, ako aj uznesenie Vyššieho vojenského súdu Trenčín z 01.09.2008 sp. zn. 2To 2/2008).

K oslobodzujúcemu dôvodu podľa § 285 písm. a/ Tr. por. stačí, že nie je dokázané, že sa skutok stal, pritom sa však nevyžaduje, že musí byť nepochybné, že sa nestal skutok, resp. nevyžaduje sa dokázanie (rozumná istota), že sa skutok nestal (porovnaj R 13/1982).

Uvedené pochybenie prvostupňového súdu napravil svojim vlastným rozhodnutím odvolací súd, keďže v posudzovanej veci nebolo zákonným spôsobom dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný, čím zároveň boli splnené zákonné podmienky pre postup podľa § 285 písm. a/ Tr. por. Takéto rozhodnutie je plne súladné so zásadou prezumpcie neviny upravenou v § 2 ods. 4 Tr. por. a táto zásada vychádza z článku 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Prezumpcia neviny znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina, a teda obžalovaný nie je povinný svoju nevinu dokazovať.

Vzhľadom na vyjadrené úvahy, krajský súd rozhodol na základe odvolania obžalovaného spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.